Της ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΠΑΠΑΝΑΚΗ

«Τρωάδες»

Χωρίς άποψη

Μια καλή πρόθεση, μια συγκυρία και μερικά γνωστά ονόματα δεν φτάνουν για ν' ανεβάσεις μια παράσταση αρχαίου δράματος στην Επίδαυρο και μάλιστα στην 51η επέτειό της. Η καλή πρόθεση του σκηνοθέτη Διαγόρα Χρονόπουλου δεν έφτασε. Οι διαχρονικές σημασίες του έργου σχετικά με τους αιχμαλώτους πολέμου δεν είναι επαρκείς, όταν δεν υπάρχει συγκεκριμένη σκηνοθετική άποψη η οποία να συνοδεύεται από ερμηνείες που έχουν δουλευτεί σκληρά και αντέχουν το αμείλικτο κλίμα της Επιδαύρου.

«Οι Τρωάδες» του Ευριπίδη έχουν ξαναπαιχτεί. Με ποια καινούργια σκηνοθετική ματιά ξαναπαίχτηκαν στη φετινή έναρξη των Επιδαυρίων; Με καμία. Δεν υπήρξε συγκεκριμένη σκηνοθετική καινοτομία – άποψη ή τουλάχιστον δεν φάνηκε. Υπήρξαν γνωστά ονόματα ηθοποιών που ανήκουν σε άλλο είδος θεάτρου. Καλλιτέχνες που δεν φάνηκαν να έχουν μαθητεύσει επίπονα, επίμονα και συστηματικά στο είδος της τραγωδίας.

Η Αννα Βαγενά έχει δώσει δυνατούς ρόλους αλλά σε διαφορετικό είδος θεάτρου. Πού χάθηκε ο θρήνος της Εκάβης; Τι να πει κανείς για το παραλήρημα της Κασσάνδρας (Πέγκυ Τρικαλιώτη). Απαράδεκτο. Ο Γιάννης Βούρος ίες και κοίταζε το ρόλο από απέναντι προσπαθώντας να εκφράσει τις γλυκανάλατες τύψεις(;) του Ταλθύβιου. Η Τάνια Τρυπη κατά διαστήματα έδωσε ενδείξεις ότι έχει στοιχεία που μπορούν ν' αξιοποιηθούν στο αρχαίο δράμα. Η Κατερίνα Λέχου απλά απήγγειλε σωστά χωρίς εσωτερικότητα. Ο Δημήτρης Λιγνάδης, ενώ έχει την ικανότητα να σταθεί επάξια στο χώρο του αρχαίου δράματος, φάνηκε ότι δεν έδωσε την πρέπουσα σημασία στο ρόλο.

Η μετάφραση του Κ.Χ. Μύρη ήταν το μόνο θετικό στοιχείο της παράστασης. Εφερε τον Ευριπίδειο λόγο ξεκάθαρο και εύρυθμο στους θεατές. Οσο για το Χορό, Εντάξει, απήγγειλε σωστά. Αλλά φτάνει αυτό; Μελέτες επί σειρά ετών έχουν γίνει για το χορό στο Αρχαίο Δράμα. Η μαθητεία και η σπουδή μαζί με την έμπνευση σίγουρα θα έχουν αποτελέσματα. Με σκέτη την έμπνευση δεν πάμε πουθενά. Υπάρχει προϊστορία στο είδος και δεν νομίζω ότι η χορογραφία της Νατάσσας Ζούκα έδειξε ότι έχει πάβει υπ' όψιν τις σχετικές μελέτες.

Δυστυχώς η έναρξη του φετινού Φεστιβάλ Επιδαύρου ήταν απογοητευτική. Προδιαγράφει ένα σκοτεινό μέλλον. Μελέτη, σπουδή, συστηματική μαθητεία στο χώρο του Αρχαίου Δράματος, εάν και εφ' όσον εφαρμοστεί, θα φέρει εμπράκτως καλύτερα αποτελέσματα Αλλιώς το θέατρο όλο και θ' αδειάζει από θεατές. Στα συν της παράστασης η μουσική του Σταύρου Ξαρχάκου και τα σκηνικά – κοστούμια του Γιάννη Μετζικώφ. Μια αδύναμη παράσταση σε ένα έργο που δίνει δυνατότητες για ερμηνείες υψηλών προδιαγραφών